

سه شنبه بیست و هشتم آبان ۱۳۸۷ - هجدهم نوامبر ۲۰۰۸

مراسم سالگرد قتل داریوش و پروانه فروهر روز جمعه برگزار می شود

مراسم دهمین سالگرد قتل داریوش و پروانه فروهر روز جمعه اول آذر ماه ۱۳۸۷ برگزار می شود. پرستو فروهر فرزند داریوش و پروانه فروهر با اشاره به دهمین سالگرد به قتل رساندن پدر و مادرش گفت که این مراسم روز جمعه در منزل آنان و از ساعت ۱۵ تا ۱۷ برگزار می شود. بر این اساس پرستو فروهر از جانب خود و برادرش آرش فروهر از مردم ایران برای شرکت در مراسم بزرگداشت داریوش فروهر، رهبر فقید حزب ملت ایران و همسرش پروانه فروهر دعوت کرد. داریوش و پروانه فروهر آذر ماه ۱۳۷۷ در جریان قتل های زنجیره ای در منزل مسکونی خود کشته شدند. در آن سال محمد مختاری و محمد جعفر پوینده نویسندگان عضو کانون نویسندگان ایران نیز به قتل رسیدند. پس از آنکه این قتل ها افشا و گفته شد که بخشی از نیروهای خودسر در وزارت اطلاعات این اعمال را انجام داده اند پرونده مرگ مجید شریف و پیروز دوانی نیز در کنار پرونده قتل های زنجیره ای آذر ماه ۱۳۷۷ قرار گرفت. برگزاری مراسم بزرگداشت این مقتولان در سه سال گذشته با ممانعت همراه بوده است اما فرزندان داریوش و پروانه فروهر امیدوارند که امسال بتوانند برای پدر و مادرشان در منزل شخصی آنها مراسم را برگزار کنند. به این ترتیب براساس آگهی پرستو و آرش فروهر که در روزنامه اطلاعات روز دوشنبه ۲۷ آبان ماه ۱۳۸۷ درج شده است این مراسم در منزل داریوش و پروانه فروهر واقع در خیابان سعدی جنوبی، خیابان هدایت، کوچه شهید مرادزاده، پلاک ۲۲ برگزار می شود.

فیلتر پنج میلیون سایت اینترنتی در ایران

خبرنامه امیرکبیر: مشاور قضایی دادستانی کل کشور در سخنانی به فیلتر کردن گسترده سایت های اینترنتی در کشور اذعان کرده و گفت: "هم اکنون بیش از پنج میلیون سایت اینترنتی فیلتر شده است." عبدالصمد خرم آبادی در سخنان خود گفت: "دشمنان با سوءاستفاده از شبکه اینترنت، تلاش می کنند تا هویت دینی ما را مورد تهاجم قرار دهند." به گفته وی، این شبکه در بخش های اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و اخلاقی آسیب وارد می کند که نگران کننده است. مشاور قضایی دادستانی کل کشور افزود: "آسیب های اجتماعی ناشی از شبکه های ارتباطی اینترنت را بیشتر از شبکه ماهواره است." خرم آبادی با اشاره به سایت های فیلتر شده گفت که بیشتر این سایت ها دارای مطالب غیراخلاقی و ضداجتماعی بوده که بر پایه قانون فیلتر شده اند، اما صحبتی از فیلتر کردن سایت های خبری و سیاسی به میان نیاورد. وی خاطرنشان کرد: اکنون افرادی روزانه ساعت های بسیاری از وقت خود را در سایت های اینترنتی می گذرانند که این کار، پیامدهای زیانباری دارد.

پیروزی قاطع دانشجویان مستقل و منتقد در انتخابات دانشجویی دانشگاه آزاد تهران مرکز

خبرنامه امیرکبیر: انتخابات تشکل دانشجویی-سیاسی اندیشه سرای اسلامی «آسا» تنها تشکل مستقل و منتخب دانشجویان دانشگاه آزاد شهر تهران با حضور گسترده دانشجویان در دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز برگزار شد. به گزارش دانشجویان دانشگاه آزاد، با دستور نماینده هیئت نظارت یکبار انتخابات این تشکل به طور غیر قانونی لغو شده بود. اما با حضور گسترده ی دانشجویان در مرتبه دوم دانشگاه ناچار به برگزاری انتخابات شد. این انتخابات که در آملی تئاتر دانشکده ی فنی برگزار می شد با کارشکنی های گوناگون روبرو بود. طوری که بارها برق سالن آملی تئاتر قطع می شد تا دانشجویان از سالن خارج شوند و انتخابات به حد حد نصاب نرسد و به تعویق بیفتد. اما حضور پر شور دانشجویان در سالن و سر دادن سرود یار دبستانی موجب شد که برق سالن دوباره وصل شود و در نهایت انتخابات برگزار شود. همچنین حضور نماینده نهاد رهبری در سالن برای ایجاد فشار بر کاندیداها هنگام سخنرانی با واکنش منفی دانشجویان برگزار شد. نیروهای مقاومت بسیج که از اعضای تشکل «آسا» نبودند با حضور در سالن سعی در متشنج کردن فضا داشتند به طوریکه چندین مرتبه در هنگام سخنرانی و معرفی کاندیداها مستقل اختلال ایجاد شد و لی در نهایت با هوشیاری دانشجویان ناکام ماندند. پس از آن انتخابات شورای مرکزی تشکل «آسا» برگزار شد و ائتلاف آزاد که از دانشجویان منتقد و مستقل تشکیل شده بود توانست با اختلاف فاحش به پیروزی قاطع دست یابد. محمد شوراب، مهسا شوراب، بهناز خدادیان، رضا علی زمانی، آرمین شریفی، میلاد پور عیسی و سهراب کریمی که به ترتیب حائز اکثریت آراء شدند به شورای مرکزی راه یافتند. این در حالیست که کارشکنی عامدانه هیئت نظارت در دانشگاه آزاد و ممانعت مسوولین این دانشگاه برای برگزاری انتخابات آزادانه بهانه ای برای برخورد و به تعطیلی کشاندن تشکل های دانشجویی این دانشگاه شده است. که از آن جمله می توان به تعطیلی انجمن اسلامی واحد شهر ری، تعلیق شش ماهه تشکل آلمان در واحد تبریز، تعطیلی انجمن اسلامی واحد تهران جنوب، ایجاد محدودیت برای انجمن های اسلامی واحد کرج و مشهد اشاره کرد.

بازداشت بهمن توتونچی، روزنامه‌نگار سنندجی

صبح امروز مأموران امنیتی با مراجعه به منزل بهمن توتونچی در سنندج اقدام به بازداشت وی نمودند. یکی از اعضای خانواده این روزنامه‌نگار گرد با اعلام این خبر به خبرگزاری دیده‌بان حقوق بشر کردستان گفت: ساعت هفت صبح امروز هشت مأمور با مراجعه به منزل ما ضمن بازرسی و تفتیش منزل بهمن را دستگیر کرده و با خود بردند. وی در مورد این‌که آیا مأموران حکم جلب آقای توتونچی را داشتند می‌گوید: یکی از مأموران برگه‌ای را که فکر می‌کنم حکم جلب وی و بازرسی منزل بود به بهمن نشان داد و پس از آن‌که در تفتیش منزل هیچ چیزی نیافتند دستگاه رسیور ماهواره و چند برگ از مقالات بهمن را همراه خود بردند. عضو خانواده توتونچی با اظهار بی‌اطلاعی از محل انتقال این روزنامه‌نگار گرد می‌افزاید: مأموران در مقابل پرسش‌های ما مبنی بر علت بازداشت و محل انتقال بهمن سکوت کردند و با عجله اقدام بازرسی منزل و بازداشت وی نمودند به گونه‌ای که حتی اجازه داده نشد تا ایشان لباس خوابش را عوض کند و عینکش را همراه خود ببرد. گفتنی‌ست بهمن توتونچی روزنامه‌نگار مستقل و عضو شورای سردبیری هفته‌نامه کرفنو بود که سال گذشته و پیش از توقیف این نشریه با فشار دستگاه امنیتی و اداره ارشاد سنندج مجبور به استعفا از سمت خود شد.

مدرسه فمینیستی

“با طرح بومی‌گزی امید به تحول فرهنگی وجود ندارد”

طرح بومی‌سازی جنسیتی دلیلی شد تا به گفتگو با دخترانی که برای ادامه تحصیل از محل سکونتشان جدا شده‌اند بنشینیم و از تجربه‌هایشان ملموس‌تر دریابیم که چگونه این طرح می‌تواند مانع پیشرفت دختران این سرزمین شود. این بخش گفتگویی است با نسرين اعلم، ساکن یزد که فارغ التحصیل کارشناسی ارشد برق از دانشگاه صنعتی شریف است.

یاسمن دادور: به چه دلیلی تهران را برای درس خواندن انتخاب کردی؟

نسرين اعلم: افراد به نسبت امکانات و سطح آموزشی دانشگاه‌های مختلف و سطح علمی خود، محل تحصیل‌شان را انتخاب می‌کنند. اولویت من این بود انتخاب جایی بود که سطح علمی خوبی داشته باشد و دلیل هم این بود که دوست داشتم ادامه تحصیل بدهم، البته در ادامه دلایل دیگری هم اضافه شد. ولی مهمترین دلیل انتخاب دانشگاه‌های تهران، همان سطح علمی بود با توجه به اینکه رتبه من در کنکور سراسری رشته ریاضی دو رقمی بود.

یاسمن دادور: در انتخاب رشته با خانواده مشکلی نداشتی؟ آنها توصیه‌ای نداشتند مبنی بر اینکه در یزد ادامه تحصیل بدهی؟

نسرين اعلم: به شدت مشکل داشتم. این مشکل آنقدر بنیادی بود که علی‌رغم اینکه من رتبه خیلی خوبی داشتم تاکید پدر من این بود که در یزد ادامه تحصیل بدهم. این مشاجره در محلی که باید انتخاب رشته می‌کردم ادامه پیدا کرد که تا نیمه‌های شبی که باید صبحش فرم‌های انتخاب رشته را تحویل می‌دادم، فقط سه یا چهار رشته را توانستم انتخاب کنم. ولی با صحبت‌های دیگر اعضای خانواده و معلمین مدرسه توانستم نظر مساعد پدر را مبنی بر انتخاب رشته در شهرهای دیگر به دست آورم ولی باز هم انتخاب من محدود بود به تهران، به خاطر سطح علمی بالا و اصفهان به خاطر نزدیکی راه و من حق انتخاب رشته در شهرهایی مثل مشهد و شیراز را نداشتم.

یاسمن دادور: بعد چه اتفاقی افتاد؟ بعد از اینکه قبول شدی و به تهران رفتی باز هم خانواده مشکل داشتند؟

نسرين اعلم: اتفاق خاصی نیفتاد که آرزو کنند ای کاش من در دانشگاه یزد قبول می‌شدم. قبول شدن من در یکی از دانشگاه‌های تهران، تهران آنقدر به استقلال من کمک کرد که برای کارشناسی ارشد دیگر کسی از من نپرسید «چرا تهران را انتخاب کردی؟» در حقیقت من هیچوقت شرایط اجتماعی خانواده و محدودیت‌های آنان را فراموش نکردم. تلاش کردم که با این محدودیت‌ها مبارزه کنم و تا حدی هم موفق بودم ولی خط قرمزهای خانواده ام را زیر پا نگذاشتم تا اینکه آرام آرام استقلال مرا پذیرفتند و توانستم تأثیر خوبی روی خانواده و دیگر خواهر و برادرهایم داشته باشم.

یاسمن دادور: فکر می‌کنی درس خواندن در خارج از شهر محل سکونت و به دست آوردن استقلال در مقطع سنی بعد از دبیرستان چه تأثیری در زندگی گذاشت؟

نسرين اعلم: من تا روزی که مستقل شدم و رفتم دانشگاه هیچ آزادی عملی نداشتم. تمام آزادی‌های من محدود بود به اردو‌هایی که از طرف مدرسه می‌رفتم. وقتی دانشگاه قبول شدم یک مقدار وضعیت برایم مبهم بود. نه تنها تهران، بلکه شرایط زندگی هم بسیار جدید و ناآشنا بود و اینها همه به این معنی بود که من داشتم مستقل می‌شدم. در ماه اول فقط محدوده دانشگاه تا خوابگاه و نهایتاً تا ترمینال را رفت و آمد می‌کردم و پیام را از این محدوده فراتر نمی‌گذاشتم ولی بعد از اولین باری که برای دیدار خانواده به شهر محل زندگی ام برگشتم حس کردم که دیگر فرقی نمی‌کند و آن ترس‌ها و مرزها برایم رنگ باخت. بعد از آن من همه جای تهران رفتم، کار کردم، درس خواندم، کلاس‌های مختلف رفتم و به فعالیت‌های فوق برنامه مشغول شدم و آدمی بار امدم که در حال حاضر خانواده ام دیگر نمی‌گویند که من به کمک نیاز دارم. حتی من برای خانواده ام حکم تکیه‌گاه را دارم و اگر الان به آنها بگویم که می‌خواهم برای ادامه تحصیل به خارج از کشور بروم، کسی نمی‌گوید نه و همه اینها اثر همان زندگی دور از خانواده دانشجویی و تجربه‌های این زندگی است. الان نه تنها این استقلال برای خود من ایجاد شده بلکه برای خانواده ام هم این شهادت ایجاد شده تا باور کنند که من می‌توانم روی پای خودم بایستم.

یاسمن دادور: تأثیر زندگی دانشجویی دور از خانواده را روی دیگر دوستان که باهم در خوابگاه زندگی می‌کردید، چگونه می‌بینی؟

نسرين اعلم: این دوستان همه وابستگی‌های خانوادگی‌شان کمتر شده و راحت‌تر می‌توانند برای خودشان تصمیم بگیرند و هدف داشته باشند. طبیعی است که وقتی فرد در سن هجده سالگی از خانواده جدا می‌شود یاد می‌گیرد که تنها زندگی کند. وابستگی‌های مادی و حمایتی‌اش کمتر می‌شود و می‌تواند مسیر زندگی‌اش را خودش انتخاب کند و شریک زندگی‌اش را خودش انتخاب کند. یاد می‌گیرد که همیشه خودش باید تصمیم بگیرد و مسئولیت این تصمیم‌ها هم با خودش است. باید نسبت به تمام اتفاقاتی که در اطرافش می‌افتد آگاهی داشته باشد. نمی‌تواند چشم و گوش بسته باشد. باید بفهمد که نیازهای حتی ابتدایی خودش را خودش رفع کند. دیگر کسی وجود ندارد که برایش آشپزی کند، پس باید قدرت داشته باشد تا نسبت به غذایی که به او می‌دهند واکنش نشان بدهد. قدرت تشخیص خوب و بد را داشته باشد. شهادت داشته باشد که از حق خودش دفاع کند. مثلاً کسی نمی‌آید به او بگوید این هشت متر مربع اتاق مال تو! باید برای اینکه این فضا را به دست بیاورد تلاش کند.

پیوند های عاطفی اش را خودش تعیین می کند. با آدم هایی زندگی می کند که ممکن است هر آن ترکش کنند. یاد می گیرد که خیلی وابسته نشود و... بسیاری از آموزش هایی که پیش از این مرسوم نبوده دختران یاد بگیرند، الان یاد میگیرند و این یادگیری باعث می شود که بتوانند در همه مراحل زندگی خودشان برای خودشان تصمیم بگیرند به جای اینکه این کار را به دیگران محول کنند

یاسمن دادور: از سختی ها بگو؟ هیچوقت شده بود که آرزو کنی ای کاش یزد قبول شده بودی؟

نسرین اعلم: بله پیش آمده بود. دلیلش هم انبوه تعارض هایی بود که برایم پیش آمد، وقتی می دیدم که من بیش از آن چیزی که خانواده ام نسبت به محیط اطرافشان حساسیت دارند حساسیت دارم. وقتی می دیدم که من از چیزهایی اطلاع دارم که آنها اطلاع ندارند و در تصمیم گیری هایشان آنها را لحاظ نمی کنند، بنابراین، گفتمان کردن با آنها سخت می شد. آرزو می کردم که ای کاش من اینقدر در جریان مسایل نبودم و نمی فهمیدم و همان آدم ساده قبل بودم. در شهر خودم مانده بودم و در چهار چوب های خودم بودم. البته این آرزو یک آرزوی از فرط استیصال بود و گاهی و فقط در موارد بسیار سخت به وجود می آمد. در حالیکه همیشه از انتخاب خودم راضی و خشنود بودم. اگر من در شهر محل سکونت من مانده بودم قطعاً یک سری آسودگی هایی داشتم که در تهران نبود، مثلاً از لحاظ مالی. آنجا بود که یاد گرفتم چگونه باید پول خرج کنم و با کم بسازم و قناعت کنم و برای به دست آوردن پول بیشتر کار دانشجویی کنم. ممکن بود پیش خانواده بودن باعث می شد که من درس بیشتری بخوانم ولی رفتن من باعث شد که آدم کاملی شوم.

یاسمن دادور: نظرت در مورد لایحه بومی سازی چیست؟

نسرین اعلم: یک آدم نرمال شاید بتواند وزنه پنجاه کیلویی را بلند کند ولی نباید آدم ها را محدود کرد. اگر کسی پیدا شود که بتواند بیشتر از پنجاه کیلو هم بلند کند نمی شود به او گفت که نکن. اگر این آدم وزنه را بلند کرد و دچار مشکل شد به خودش مربوط است اما نمی توان حکم داد و گفت چون ممکن است دچار مشکل شود پس بلند نکند. در مورد هرچیز فعالیت دیگر هم همین است. کسی حق ندارد دیگران را محدود کند به اینکه چه رشته ای و چه شهری را انتخاب کنند. خدا برای انسان ها آنقدر ارزش قایل است که به هرکس یک وجود مستقل داده و کسی اجازه ندارد به جای دیگری تصمیم بگیرد که کجا، چگونه، چه شهری و چه رشته ای را بخواند. از آنجایی که ما نمی توانیم جلوی پسران را بگیریم و از اساس هم به دختر و هم به پسر آموزش های درستی داده نشده به طوری که مهارت های زندگی فردی و اجتماعی در آنها پابین است. همچنین مشاوره خوبی هم به آنها داده نشده، پس می آیم و جلوی دختران را می گیریم؛ که نتیجه آن می شود طرح قوانینی از این دست. چرا که وقتی دختران وارد اجتماع می شوند قطعاً مطالبات دیگری هم خواهند داشت. این مطالبات برای عده ای که نمی خواهند زنان خیلی در اجتماع فعال باشند، بسیار گران تمام می شود.

یاسمن دادور: فکر می کنی نتیجه این طرح در صورت تصویب چه باشد؟

نسرین اعلم: این کار می تواند سطح علمی دختران را خیلی پایین بیاورد، بازار کار را برای آنان محدودتر کند و ادامه تحصیل در مقاطع فوق لیسانس و دکترا برای دختران به دلیل همان پایین آمدن سطح علمی دشوارتر شود. دیگر اینکه دختران از لحاظ فرهنگی اجتماعی و اقتصادی وابسته به خانواده باقی بمانند، استقلال پیدا نکنند و همچنان تحت کنترل باقی بمانند، امکان بروز و ظهور اجتماعی در آنان کمتر شود. وقتی دختران در شهر خودشان محدود باشند تعامل فرهنگی بین دختران پیش نمی آید، تعامل زن ها با یکدیگر محدود می شود و هرگز امیدی به تحول فرهنگی وجود نخواهد داشت.

کاتون زنان ایرانی

تحصیل دختران در دانشگاه های مرکز با اجازه کتبی خانواده هایشان

با تصویب طرح الزام دانشگاهها، مراکز و موسسات آموزش عالی به پذیرش دانشجویان دختر در محل سکونت آنها از این پس اگر دختران بخواهند در دانشگاهی خارج از محل سکونت خود ادامه تحصیل دهند، باید از پدر یا همسر خود موافقت نامه کتبی بگیرند.

بحث بومی گزینی در کنکور سراسری که از شهریور ماه امسال مطرح شد هر روز ابعاد تازه ای به خود می گیرد. کمتر کسی می تواند داوطلبان معترض به نتایج کنکور سراسری سال ۸۷ دانشگاه ها را فراموش کند داوطلبانی که با تجمع مقابل سازمان سنجش خواستار توضیح مسئولان درباره نحوه پذیرش دانشجو در دانشگاه های کشور شده بودند.

داوطلبانی با رتبه های دو یا سه رقیمی که بر اساس سنت همیشگی؛ دانشگاه های برتر و مادر کشور را به عنوان انتخاب های نخست شان بر گزیده بودند. غافل از آنکه امسال و براساس مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی ۶۵ درصد ظرفیت دوره های روزانه دانشگاه ها باید به صورت بومی پذیرش می شدند و هر داوطلب در شهر محل سکونتش شانس بیشتری برای قبولی می یافت.

این طرح این روزها ابعاد تازه تری به خود گرفته است و برخی کارشناسان از طرح جدیدی با نام بومی گزینی جنسیتی در کنکور سراسری هم نام می برند. طرحی که بر اساس ان الزام خاصی برای تحصیل دختران دانشجو در محل سکونت شان در نظر گرفته می شود.

این طرح چندی پیش از سوی ۳۷ نماینده مجلس نوشته و به مجلس داده شده بر اساس این طرح دانشگاهها، مراکز و موسسات آموزش عالی دولتی، آزاد اسلامی و... مکلف خواهند شد در پذیرش دانشجو به گونه ای عمل کنند که دختران دانشجو در محل سکونت والدین یا همسران شان پذیرفته شوند. همچنین در این طرح دانشگاهها موظف اند در صورت تقاضای دانشجویان دختر شاغل به تحصیل برای انتقال به دانشگاه های محل سکونت والدین یا همسران خود که دارای رتبه برابر یا حداقل رتبه پذیرفته شده اند موافقت کنند.

تصریح ای این طرح نمایندگان مجلس را کامل می کند: "تحصیل دختران دانشجو در غیر محل سکونت والدین یا همسر، منوط به موافقت والدین یا همسر او خواهد بود."

این طرح به همراه پیشنهادات دیگر برای بومی گزینی دانشجویان توسط نمایندگان مجلس به شورای عالی انقلاب فرهنگی سپرده شده نها دی که به گفته آنان مساله بومی گزینی از ابتدا از مسوولیت های آن بوده است.

در طول یک ماه گذشته تعدادی از کارشناسان و برخی از نمایندگان مجلس با طرح بومی گزینی مخالفت کرده و آن را به صلاح نظام آموزش کشور ندانسته اند. اما دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی در این باره نظر دیگری دارد: "جهت گیری مصوبه بومی گزینی کنکور صحیح است و نباید راضی شویم استعدادهای خوب و نخبگان، مناطق بومی خود را خالی کنند."

به عقیده محمد رضا مخبر وقتی حجم قابل توجهی از نخبگان به شهرهای دیگر مهاجرت کنند، دیگر به شهر خود باز نمی گردند بنابراین چرا باید قبول کنیم برخی از مناطقی که دارای استعدادهای خوب هستند از وجود این استعدادها پس از متخصص شدن محروم بمانند.

بومی گزینی دختران مهاجرت را افزایش می دهد

در میان امضا کنندگان طرح بومی گزینی جنسیتی نام اسدالله بادامچیان در کنار نام علیرضا محبوب دیده می شود. همچنین نام عفت شریعتی، عضو شورای مرکزی جامعه زینب نیز در این لیست ۳۷ نفره دیده می شود. موسی قربانی، علی مطهری، محمد تقی رهبر و شهاب الدین صدر نیز از دیگر نمایندگان امضا کنندگان این طرح هستند.

عفت شریعتی نماینده مردم مشهد در مجلس و تنها زن امضا کننده این طرح می گوید: “بومی گزینی اگر با شرایط لازم در نظر گرفته شود فی نفسه مطلوب است مثلا دختر دانشجویی را در نظر بگیرید که در یک شهر دور افتاده قبول شده و هیچ امکاناتی هم در اختیار ندارد اگر برای این دختر امکاناتی فراهم شود تا در کنار خانواده اش درس بخواند مطلوب است. هر چند این بومی گزینی نباید موجب تضییع حق اش شود و اگر خودش خواست به دانشگاههای شهرهای بزرگ برود نباید مانعی را سر راهش قرار داد.”

اما تعدادی از کارشناسان معتقدند که با وجود مواد طرح بومی گزینی جنسیتی بسیاری از دختران از تحصیل در محل دخواهشان محروم می شوند.

شریعتی در این باره می گوید: “اصلا مواد این لایحه محدودیت دختران را مد نظر قرار نداده است و اگر خانواده هائی راضی اند که دخترشان در شهرهای بزرگ درس بخواند اشکالی ندارد. این طرح فقط شرایط انتقال و مهمان شدن دانشجویان را تسهیل می کند. به گفته او در طی سالهای گذشته دختران دانشجوی زیادی به این نماینده مراجعه کرده و تقاضای انتقال و تحصیل در کنار خانواده هایشان را داشته اند.”

علی مشیری استاد دانشگاه در این باره عقیده دیگری دارد: “بومی گزینی موضوعی است که جای بررسی زیادی دارد. وقتی ما در کشوری زندگی می کنیم که امکانات اجتماعی و اقتصادی آن برابر توزیع نشده حرف از بومی گزینی چندان صحیح نیست. آیا امکانات دانشگاهی شهرهای بزرگ کشور مثل تهران یا دیگر شهرهای مرکز با شهرهای کوچک کشورمان قابل مقایسه است که از جوانان می خواهیم در محل سکونت شان درس بخوانند.”

او همچنین قانونی را که برای دختران استثنای بیشتری نیز در نظر می گیرد تبعض آمیز می داند: “طرح بومی گزینی دختران خانواده ها را تشویق به مهاجرت می کند و دانش آموزان در سال های دبیرستان برای زندگی به شهرهای بزرگ می روند تا در بومی گزینی دانشگاه موفق به راه یافتن به دانشگاه های برتر شوند.” به عقیده او این طرح با وجود آنکه برای کاهش مشکلات اجتماعی دختران پیش بینی شده کارا نیست و مشکلات اجتماعی را به نحو دیگری گسترش خواهد داد.

بومی گزینی مشکلات اجتماعی را حل می کند
”اعزام دختران برای تحصیل به شهرهای دیگر مشکلاتی را برای خانواده ها و اجتماع شان به وجود می آورد اگر آنها در کنار خانواده هایشان باشند به آرامش خود و جامعه یاری می رسانند.”

موسی قربانی رئیس کمیسیون قضائی مجلس و از دیگر امضا کنندگان طرح بومی گزینی دختران این را می گوید. به عقیده قربانی خیلی از دختران برای تحصیل در شهرهای دیگر مشکلاتی دارند و این طرح مشکل شان را حل می کند و عده دیگری هم که مشکلی ندارند می توانند با اجازه همسر یا والدین برای تحصیل به شهرهای دیگر بروند.

اجازه همسر یا والدین برای تحصیل دختران در دانشگاه شهرهای بزرگ نکته ای است که برخی از کارشناسان را نگران می کند آنها معتقدند این شرایط تحصیل دلخواه دختران را محدود می کند. مشیری می گوید: “بر بعضی رشته ها و برخی دانشگاه ها تنها رتبه های بالا پذیرفته می شوند و نباید با این شروط دختران را از علائق شان محروم کرد.”

اما قربانی در توضیح این نکته و شرط رضایت والدین و همسر برای تحصیل در دانشگاهها عقیده دیگری دارد: “الان هم اگر زنی بخواهد درس بخواند اجازه همسرش الزامی است و اگر اجازه ندهد مشکل پیش می آید. بنابراین این مشکل از قبل وجود داشته و دخترانی که علاقه مند به تحصیل در شهرهای دیگر هستند با این کسب اجازه می توانند به تحصیل شان ادامه دهند.”

مشیری به نکته دیگری هم در این باره اشاره می کند: “بومی گزینی دانشجویان دختر دخالت در مسائل خانواده هاست زیرا ممکن است کسی در شهرهای دیگر اقامی داشته باشد و بخواهد از این امکان برای تحصیل فرزندش استفاده کند. دانشجویان، سفیران فرهنگی هستند و نباید از حضورشان در شهرهای مختلف بیم داشت.”

برگرفته از روزنامه همشهری عصر / ترانه بنی یعقوب

قوه قضائیه جمهوری اسلامی می گوید خروج عشاء مومنی از کشور بلامانع است

علیرضا جمشیدی، سخنگوی قوه قضائیه جمهوری اسلامی امروز گفت که از نظر این قوه مانعی برای خروج عشاء مومنی از ایران وجود ندارد.

خانم مومنی، که تابعیت دوگانه ایرانی - آمریکایی دارد، برای دیدار با خانواده و تکمیل پایان نامه تحصیلی اش درباره جنبش زنان ایران، اوایل مهرماه به ایران سفر کرد اما روز بیست و چهارم این ماه، به بهانهی تخلف رانندگی در یکی از بزرگراههای تهران دستگیر و راهی زندان اوین شد.

قوه قضائیه جمهوری اسلامی پس از چند روز او را به تبلیغ علیه نظام متهم کرد.

عشاء مومنی یک هفته پیش، پس از گذراندن نزدیک به یکماه در زندان اوین، به قید وثیقه آزاد شد.

دزدان دریایی کشتی حامل گندم به مقصد ایران را ربوند

مرکز نجات و بازرسی دریایی چین روز سه شنبه اعلام کرد که يك کشتی هنگ کنگی حامل گندم به مقصد ایران، توسط دزدان دریایی در دریای عدن ربوده شد.

این گزارش حاکی است که ۲۵ نفر از کارکنان کشتی «دی لایت» نیز به گروگان گرفته شده اند ولی هیچ يك از آنها از اتباع هنگ کنگ و یا چین نیستند.

کشتی یاد شده حامل ۳۶ هزار تن گندم است که قرار بود بار خود را در بندر عباس تحویل دهد. خبرگزاری رسمی چین، شینهوا، که این خبر را مخابره کرده است جزئیات بیشتری در این زمینه منتشر نکرد.

ربودن این کشتی هنگام کنگی دو روز پس از ربودن سوپر تانکر حامل نفت عربستان توسط دزدان دریایی و در ساحل سومالی صورت می گیرد که ارزش محموله آن ۱۰۰ میلیون دلار تخمین زده می شود.

نفتکش عظیم «سیریوس استار» روز یکشنبه در ۸۳۰ کیلومتری سواحل کنیا ربوده شده و روز دوشنبه در پناهگاه دزدان دریایی در منطقه ایل، در شمال سومالی، لنگر انداخت.

این سوپر تانکر حجمی بیش از سه ناو هواپیما بر دارد و حامل ۳۰۰ هزار تن نفت خام بوده است.

طی یک سال گذشته دزدان دریایی سومالی بیش از ۹۰ کشتی را در آب های بین المللی ربوده اند.

۳۱ مرداد ماه سال جاری کشتی ایران دیانت، در حالی که با ۴۲ هزار و ۵۰۰ تن انواع مواد معدنی و صنعتی از چین به سمت هلند در حرکت بود، در آب های دریای عدن دزدیده شد. ایران دیانت هفت هفته بعد، و پس از مذاکره با دزدان دریایی سومالیایی، آزاد شد.

در ماه ژوئن، شورای امنیت سازمان ملل متحد به کشتی های نظامی خارجی اجازه داد تا برای مقابله با دزدان دریایی وارد آب های سومالی شوند.

با این همه، کنترلی جدی بر ساحل سه هزار و ۲۵ کیلومتری سومالی، که دارای طولانی ترین ساحل در قاره آفریقا است، صورت نمی گیرد. سومالی از سال ۱۹۹۲ که حکومت ژنرال محمد زیادبارة سقوط کرد فاقد دولت بوده و این کشور توسط قبایل بزرگ اداره می شود.

جریان عادی انتقال نفت

در همین حال، خبرگزاری «رویترز» گزارش داد که به رغم ربوده شدن نفتکش عظیم حامل نفت عربستان، سه کشور عمده تولید کننده نفت خاورمیانه شامل عربستان، ایران و کویت برنامه ای فوری برای اعلام هشدار به کشتی های حامل نفت خود ندارند.

سخنگوی شرکت دولتی «ولا اینترنشنال» در دبی که ۱۹ نفتکش عظیم را در اختیار دارد به این خبرگزاری گفته است: «در حمل و نقل نفت هیچ توقیفی صورت نگرفته است. امر انتقال نفت در سراسر جهان به صورت عادی ادامه دارد. (ربودن نفتکش عربستان) یک حادثه بد است و منطقه نیز خیلی حساس است.»

ایران نیز به عنوان دومین تولید کننده نفت سازمان اوپک تغییری در برنامه های انتقال نفت خود نداده است.

به گفته یک مقام شرکت ملی نفتکش ایران، این کشور یک سوم از نفت خود را به اروپا و دو سوم دیگر را به آسیا صادر می کند.

این مقام که نامش فاش نشده اظهار داشت: ما هنوز تصمیمی برای تغییر مسیر انتقال نفت به اروپا نگرفته ایم.

شرکت نفتکش کویت نیز گفته است که در زمینه خطرات دزدان دریایی هیچگونه هشدار را اعلام نکرده است

«گشته و دستگیر شدن چند عضو پژاک در غرب ایران»

خبرگزاری های ایران گزارش دادند که در درگیری میان نیروهای امنیتی ایران با گروه جدایی طلب پژاک در غرب این کشور چند عضو این گروه کشته و چهار نفر نیز دستگیر شدند.

حجت الله دمیاد، معاون سیاسی و امنیتی استانداری کرمانشاه به خبرگزاری «فارس» گفته است: «طی یک عملیات هماهنگ از سوی نیروهای تحت امر قرارگاه نجف و سربازان گمنام امام زمان و همچنین همکاری مردم منطقه، چند نفر از عوامل گروهک تروریستی پژاک به هلاکت رسیدند.»

این مقام امنیتی افزوده که افراد کشته شده همگی از اتباع کشور ترکیه بودند.

وی گفت: «این افراد توسط سرویس های جاسوسی اسرائیل و آمریکا سازماندهی شده بودند.»

خبرگزاری جمهوری اسلامی، ایرنا، نیز به نقل از یک مقام آگاه اعلام کرد که چهار عضو مسلح گروه پژاک نیمه شب یکشنبه در یکی از محلات حاشیه ای شهر سنندج دستگیر شدند.

به گفته این مقام، این افراد شامل سه مرد و یک دختر ۱۶ ساله هستند که از آنها مقداری اسلحه و مهمات به دست آمده است.

گروه حیات آزاد کردستان، پژاک، شاخه ایرانی حزب کارگران کردستان ترکیه، پ کا کا، است که از سال ۱۹۸۴ علیه دولت ترکیه می جنگند و پایگاه های آن در شمال عراق قرار دارد.

اعضای وابسته به گروه پژاک در چند سال اخیر بارها با نیروهای نظامی و امنیتی جمهوری اسلامی درگیر شده اند.

جمهوری اسلامی ایران این گروه را به فعالیت های تروریستی متهم کرده و می گوید که آمریکا از آنها برای بر افروختن آتش تنش های قومی در کردستان ایران استفاده می کند.

ایران در ماه های گذشته برای آنچه که مقابله با حملات این گروه اعلام کرد بخش هایی از خاک کردستان عراق را زیر آتش توپخانه قرار داد که با اعتراض مقامات محلی و دولت عراق روبرو شد.

جمهوری اسلامی ایران می گوید: کردهای گروه پژاک، با استفاده از خاک کردستان عراق علیه مناطق مرزی ایران حملات چریکی انجام می دهند.

موضوع برخورد با پ کا کا و پژاک یکی از چالش های عمده دو کشور همسایه ایران و ترکیه با دولت خودمختار کردستان عراق به شمار می رود و تهران و آنکارا تعدادی از سربازان خود را در درگیری با این گروه از دست داده اند.

صادق محصولی وزیر کشور شد

BBC PERSIAN.com

نمایندگان مجلس ایران به صادق محصولی، فرد پیشنهادی رئیس جمهوری برای تصدی وزارت کشور رای اعتماد داده اند.

روز سه شنبه، ۱۸ نوامبر (۲۸ آبان)، جلسه علنی مجلس برای بررسی صلاحیت صادق محصولی برای تصدی وزارت کشور برگزار شد و پس از سخنان نمایندگان موافق و مخالف و سخنرانی محمود احمدی نژاد، رئیس جمهوری در حمایت از وزیر پیشنهادی، اکثر نمایندگان حاضر به آقای محصولی رای اعتماد دادند.

رای گیری در مورد صلاحیت صادق محصولی برای تصدی وزارت کشور با ورقه صورت گرفت و از مجموع ۲۷۵ نماینده حاضر در جلسه، ۱۳۸ نفر به انتصاب او رای موافق و ۱۱۲ نفر رای مخالف و ۲۰ نفر دیگر رای ممتنع دادند.

به این ترتیب، حدود دو هفته پس از استیضاح و برکناری علی کردان، وزیر سابق کشور، وزیر جدید کشور با کسب رای مثبت اندکی بیش از

نیمی از نمایندگان حاضر در جلسه روز سه شنبه مجلس، کار خود را آغاز می کند.

پس اعلام نتیجه رای گیری، علی لاریجانی، رئیس مجلس، با اشاره به اکثریت ناچیز رای اعتماد به وزیر جدید کشور، گفت "البته رای ها لب مرز بود و باید دقت بیشتری در شمارش آرا می شد" اما افزود که شبهه ای وجود ندارد و آقای محصولی وزیر کشور است.

آقای کردان سه ماه پس از آنکه با تایید مجلس، کار خود را وزارت کشور آغاز کرده بود به دلیل انتقاداتی که در مورد جعلی بودن مدارک تحصیلی او صورت گرفته بود استیضاح و از کار برکنار شد.

علی کردان در مرداد ماه سال جاری جانشین مصطفی پورمحمدی شده بود که ظاهراً به دلیل ناخرسندی محمود احمدی نژاد از عملکرد او در وزارت کشور از این سمت کناره گرفت.

انتصاب علی کردان به وزارت کشور با رای اعتماد 169 نفر از 270 نماینده در جلسه بررسی صلاحیت او صورت گرفت که از آرای موافق نمایندگان به آقای محصولی بیشتر بود.

وزارت کشور یکی از سمت های مهم کابینه در ایران محسوب می شود که اداره امور درون مرزی را برعهده دارد و استانداری هاو زیرمجموعه های آنها تابع این وزارتخانه هستند.

صیانت از آرای مردم یکی از مهمترین مسئولیت های وزارت کشور نظارت بر صحت اجرای انتخابات عمومی در ایران است و با توجه به نزدیک بودن انتخابات دوره آینده ریاست جمهوری، انتصاب آقای محصولی در این مرحله موضوعی مهم محسوب می شود.

آقای محصولی در سخنان خود در جلسه روز سه شنبه مجلس گفت که "صیانت از آرای مردم را بر خود واجب می دانم" و افزود که در صورت کسب رای اعتماد مجلس، خواهکوشید "انتخاباتی سالم، شکوهمند و با مشارکت حداکثری مردم، آزاد و قانونمند" را به اجرا بگذارید.

وی حفظ امنیت و رسیدگی به مناطق محروم و رسیدگی به نقاط آسیب دیده از سوانح طبیعی را یکی دیگر از برنامه های خود توصیف کرد.

آقای محصولی گفت پیشتر به برخی انتقادات نمایندگان مجلس به طور صادقانه پاسخ داده و آنان را قانع کرده است اما در صورتی که رای اعتماد مجلس را کسب نکند، در مشاغل دیگر به خدمت ادامه خواهد داد.

در جلسه بررسی صلاحیت صادق محصولی، آقای احمدی نژاد در سخنانی در حمایت از وزیر پیشنهادی گفت که با آقای محصولی از سال 1356 و در جریان مبارزات دانشگاهی علیه نظام سابق ایران و سپس در دوران جنگ ایران و عراق آشنا بوده است.

آقای احمدی نژاد با اشاره به تغییرات اخیر در وزارت کشور گفت "پنج یا شش ماه است که در وزارت کشور دچار تزلزل هستیم و به همین دلیل امروز ما در وزارت کشور نیازمند فردی هستیم که کار را جمع و جور کند و سرعت کارها افزایش یابد."

وی صادق محصولی را فردی از نسل دوم انقلاب با "ذهنیتی مکتبی" توصیف کرد که توانایی اداره وزارت کشور دولت او را دارد و خطاب به نمایندگان گفت "مصلحت نیست که بیش از این وزارت کشور بدون مسئول ثابت بماند."

در جلسه روز سه شنبه، گروهی از نمایندگان در موافقت و مخالفت با انتصاب صادق محصولی به وزارت کشور سخن گفتند.

یکی از مسایلی که توسط مخالفان این انتصاب مطرح شد، فعالیت های بازرگانی آقای محصولی در گذشته بود و از جمله حشمت الله فلاح پیشه، نماینده اسلام آباد غرب در مجلس، گفت که وزیر پیشنهادی فردی ثروتمند است که با معاملات نفت ارتباط داشته است.

این نماینده مجلس رد پیشنهاد انتصاب صادق محصولی به وزارت نفت در اوایل دوره ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد را یادآور شد و گفت "سه سال پیش، مجلس هفتم به خاطر دغدغه هایی که داشت اجازه نداد شما وزیر شوید و این مجلس هم، مانند مجلس هفتم، اصولگراست."

در مقابل، محمد حسین فرهنگی، نماینده تبریز، در حمایت از وزیر پیشنهادی کشور گفت که آقای محصولی جامعیت لازم برای تصدی وزارت کشور را دارد.

سوابق محصولی محمود احمدی نژاد ده روز پیش با ارسال نامه ای به مجلس، صادق محصولی را به عنوان فرد مورد نظر خود برای تصدی وزارت کشور معرفی کرده بود.

از زمان رای عدم اعتماد مجلس به علی کردان و برکناری وی از سمت وزارت کشور، اداره امور این وزارتخانه بر عهده سرپرست موقت قرار داشته است.

صادق محصولی چهل و نه سال سن دارد و متولد شهرستان ارومیه، مرکز استان آذربایجان غربی است.

وی دارای درجه مهندسی عمران از دانشگاه علم و صنعت، دانشگاه محل تحصیل آقای احمدی نژاد، است و از دانشگاه تهران نیز در رشته مدیریت بازرگانی مدرک فوق لیسانس گرفته است.

به نوشته ایرنا، آقای محصولی با جهاد سازندگی همکاری داشته و پیش از این در سمت های فرماندار شهرستان ارومیه، معاون استانداری آذربایجان غربی، فرماندهی سپاه پاسداران منطقه 5 (آذربایجان شرقی و غربی)، فرماندهی لشکر 6 ویژه سپاه پاسداران، معاون طرح و برنامه وزارت دفاع، و دبیر شورای مشورتی مجمع تشخیص مصلحت نظام خدمت کرده است.

این خبرگزاری به فعالیت های آقای محصولی در زمینه های تجاری اشاره ای نکرده اما افزوده است که وی از مشاوران محمود احمدی نژاد بوده است.

تهران و واشنگتن؛ چرا ایران میانجیگر نمی پذیرد؟

BBC PERSIAN.com

حسن قشقاوی، سخنگوی وزارت امور خارجه ایران، روز دوشنبه ۲۷ آبان پیشنهاد ترکیه را برای میانجیگری در روابط ایران و آمریکا رد کرد.

آقای قشقاوی گفت که هر چند ایران برای طرح این قبیل موضوعات از سوی مقامات ترکیه مانعی نمی بیند، اما معتقد است مسائل ایران و آمریکا فراتر از مباحث معمولی و سیاسی دو کشور است که با میانجیگری کشوری ولو با حسن نیت قابل حل و فصل باشد.

روابط آمریکا و ایران از ابتدای استقرار جمهوری اسلامی، همواره با تنش های فراوانی رو به رو بوده است.

طی ۳۰ سال گذشته، بسیاری از کشورها از جمله عمان، عربستان و عراق برای بهبود روابط دو کشور، پیشنهاد میانجیگری داده اند اما از میان همه این کشورها فقط پیشنهاد الجزایر برای مذاکره درباره آزادی دیپلمات های گروگان گرفته شده در سفارت آمریکا در تهران، در اوایل

پیروزی انقلاب اسلامی پذیرفته شد. پس از آن رهبران جمهوری اسلامی، تمامی پیشنهادها درباره میانجیگری بین ایران و آمریکا را رد کرده اند.

آقای قشقاوی هم روز دوشنبه نه تنها میانجیگری ترکیه را رد کرده بلکه اصولاً پیچیدگی روابط ایران و آمریکا را بیش از آن دانسته که با کمک کشور دیگری قابل حل باشد.

سخنگوی وزارت امور خارجه ایران در عین حال در بخش دیگری از کنفرانس خبری خود، گفت کشورش در انتظار است که ببیند آیا تغییر جدی در رویکردهای آمریکا که باراک اوباما در شعارهای انتخاباتی خود مطرح کرده حاصل می‌شود یا خیر؟

آقای قشقاوی درباره برقراری روابط سیاسی میان ایران و آمریکا هم گفت که درباره آن موضوع نباید عجله کرد. "همان طور که پیش از این هم اشاره شد آقای اوباما هم برای بررسی و اعلام موضع درباره ایران وقت خواسته است."

به این ترتیب به نظر می‌رسد که امیدواری‌ها نسبت به بهبود روابط با آمریکا در ایران ادامه دارد و مقام‌های این کشور در انتظار پاسخ مستقیم آقای اوباما به نامه تبریک رئیس جمهوری ایران و تمایل این کشور به بهبود روابط با آمریکا هستند.

در واقع رهبران ایران، نحوه پاسخ آقای اوباما را به حساب سیاست‌های آینده دولت او در قبال جمهوری اسلامی خواهند گذاشت. اما بهبود روابط ایران و آمریکا بدون خروج پرونده اتمی ایران از بست کنونی، قابل تصور نیست.

در چنین وضعیتی به نظر می‌رسد که مشاوران و تیم سیاست خارجی آقای اوباما نیز در حال بررسی خواست‌های ایران از این کشور و واکنش احتمالی آنها به پاسخ ایالات متحده است.

به بیان دیگر در صورتی که رئیس جمهوری آینده آمریکا موفق به جلب نظر مقام‌های ایرانی شود و بتواند تضمین‌های امنیتی را که ایران در زمان مذاکرات اتمی در دولت محمد خاتمی از آمریکا خواسته بود، اجابت کند، احتمال زیادی وجود دارد که در کوتاه مدت موافقت رهبران ایران را با تعلیق غنی‌سازی اورانیوم به دست آورد.

ایران به تازگی از دریافت نامه خاویر سولانا، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا خبر داده و موضوع آن را بررسی طرح "تعلیق غنی‌سازی اورانیوم در برابر توقف تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل" اعلام کرده است.

معاون وزارت امور خارجه ایران هم به تازگی از بررسی این طرح از سوی کشورش خبر داده است که هر دو رویداد را می‌تواند نشانه‌ای از احتمال نرم شدن مواضع ایران باشد.

به گفته مقام‌های مذاکره‌کننده سابق ایران، در دوره‌های گذشته مذاکره ایران و کشورهای اروپایی، ایالات متحده با برخی از پیشنهادها این کشور مخالفت کرده بود.

اما اگر این بار ایران در جریان نامه‌نگاری‌هایی که با کشورهای اروپایی انجام می‌دهد، درخواستی از آمریکا مطرح کرده باشد و رئیس جمهوری جدید ایالات متحده نیز با این درخواست موافقت کند، تحولی در پرونده اتمی ایران روی خواهد داد که بر روابط ایران و آمریکا نیز اثر خواهد گذاشت.

در این صورت، دور از انتظار نیست که ایران عملاً نرم‌تری در خصوص غنی‌سازی اورانیوم از خود نشان دهد و رویکرد آمریکا نیز در قبال این کشور، با تحول رو به رو شود.

به نظر می‌رسد ایران بیش از آنکه در انتظار کشورهای میانجیگر باشد، در انتظار پاسخ مستقیم آمریکا به تمایل کم سابقه تهران به بهبود روابط با واشنگتن است.

در این صورت می‌توان دلیل رد پیشنهاد میانجیگری ترکیه از سوی ایران را بهتر درک کرد.

اعتراض به نقض استقلال کانون وکلا

DW-WORLD.DE
DEUTSCHE WELLE

بسیج در حال گسترش شاخه‌های خود به حوزه نهادهای مدنی از جمله کانون وکلایست. کانون مدافعان حقوق بشر می‌گوید، ایجاد بسیج و استقرار نیروی نظامی در کانون وکلا، با اصول استقلال وکیل مدافع و تشکیلات حامی و ناظر او مغایر است.

«کانون مدافعان حقوق بشر» در بیانیه‌ی خود که روز دوشنبه ۲۷ آبان (۱۷ نوامبر) انتشار یافت، نوشته است: «در طول تاریخ احراز شده است که انسان مدافع باید مستقل و منفک از هر گروه و دسته‌ای باشد که چون و چرا را به او القا کنند و نگرش و گزینش خاص را از او انتظار داشته باشند.»

کانون مدافعان حقوق بشر در ادامه‌ی بیانیه‌ی خود می‌گوید: «گهگاه تصمیماتی اخذ می‌شود که با بنیان این علم و تجربه مغایر است. ایجاد بسیج و استقرار نیروی نظامی در کانون وکلا، در زمره مواردی است که با این اصول در نمی‌آمیزد.»

خبر راه‌اندازی نهادهای بسیج در حوزه‌هایی از جامعه مدنی، از جمله در تشکل‌های روزنامه‌نگاران و وکلای دادگستری، اوایل همین ماه (آبان) توسط حجت‌الاسلام حسین طائب، قائم‌مقام فرمانده کل سپاه پاسداران و فرمانده نیروی مقاومت بسیج اعلام شد.

حسین طائب با اشاره به اینکه تاکنون شاخه‌های بسیج در اغلب اقصای جامعه مانند فرهنگیان، دانش‌آموزان، دانشجویان و استادان دانشگاه‌ها، همچنین بیشتر سازمان‌ها و نهادها تشکیل شده است، گفت: «سازمان بسیج حقوقدانان و وکلا، همچنین انجمن خبرنگاران بسیج طی سال جاری راه‌اندازی می‌شود.»

کانون مدافعان حقوق بشر که نهادی غیردولتی و عضو «فدراسیون جهانی حقوق بشر» است، می‌گوید: «به استناد ماده ۱ لایحه قانونی استقلال کانون وکلای دادگستری، کانون وکلا مؤسسه‌ای است مستقل و دارای شخصیت حقوقی که در مقر هر دادگاه استان تشکیل می‌شود...»

در ادامه بیانیه‌ی کانون مدافعان حقوق بشر گفته می‌شود: «نه تجربه دیگر کشورها نه لایحه قانونی استقلال کانون وکلا و نه عرف و منطق بر چنین تأسیسی در کانونی مستقل روا نمی‌دارد. گستره فعالیت‌های نظامی و انتظامی در مقررات مختلف تعریف و تبیین شده است. تسری آن به یک کانون مستقل که تکالیف و اهداف آن منجزاً در قانون آمده است، به دور از وجاهت منطقی است.»

مقابله با تهدیدهای نرم

نهادهای وابسته به روزنامه‌نگاران و وکلا، نهادهای غیردولتی هستند. حضور بسیج در این نهادها، نخستین حضور یک نهاد نظامی امنیتی در حوزه‌ی جامعه مدنی تلقی شده است.

فرمانده نیروی مقاومت بسیج، هدف از ایجاد بسیج در نهادهای وابسته به روزنامه‌نگاران و وکلا را مقابله با "تهدیدهای نرم‌افزاری دشمن" توصیف کرده است. فرمانده بسیج می‌گوید: «هرچه جلوتر می‌رویم دشمن از تهدید سخت‌افزاری خود ناتوان‌تر می‌شود و توجه آن به تهدید نرم

بیشتر می‌شود. بنابراین قدرت نرم جمهوری اسلامی را بالا ببریم.»
زمان سخنرانی فرمانده بسیج پیش از انتخابات ریاست جمهوری آمریکا بود. وی در این سخنرانی به احتمال پیروزی اوباما و افزایش "تهدیدهای نرم" علیه جمهوری اسلامی در صورت پیروزی اوباما نیز اشاره داشت.
حسین طائب در این باره گفت: «اگر در انتخابات آینده آمریکا دموکرات‌ها جایگزین جمهوریخواهان بشوند آن موقع باید بیشتر توجه ما به موضوع تهدیدات نرم معطوف شود چراکه هرچند این دو حزب در آمریکا برای ما یکی هستند اما تاریخ نشان داده است که جمهوریخواهان سیاست‌های خود را از طریق سخت‌افزاری دنبال می‌کنند و دموکرات‌ها با تهدیدات نرم سعی در پیشبرد سیاست‌های خود دارند که این هوشمندی بیشتری را می‌طلبد.»
همزمان با گسترش فعالیت نیروی بسیج به حوزه فعالیت نهادهای غیردولتی، این نیروی نظامی - امنیتی پس از سال‌ها حضور ضعیف و گهگاهی در سطح جامعه، فعالیت دوباره‌ی خود را آغاز کرده و در شهرهای کشور به طور منظم گشت‌زنی می‌کند. یکی از فرماندهان بسیج، علت بازگشت دوباره‌ی بسیج به شهرها را «درخواست‌های مردم و اوضاع اجتماعی ایران» اعلام کرده است.
محمدجعفر اسدی، فرمانده نیروی زمینی سپاه پاسداران اخیراً اعلام کرد: «از آنجایی که امروز دشمن با شگردهای مختلف و جدید در عرصه‌های فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی وارد شده و قصد دارد تا از این طریق به نظام جمهوری اسلامی ایران ضربه بزند، نیروی مقاومت بسیج باید با استفاده از توانمندی بالای خود در عرصه‌های مورد اشاره ورود پیدا کند و مانع تحقق اهداف دشمنان گردد.»
م / بیانیه کانون مدافعان حقوق بشر، خبرگزاری فارس

الگوپردازی زنان پاکستان و بحرین از "کمپین یک میلیون امضا"

DW-WORLD.DE
DEUTSCHE WELLE

یازدهمین کنفرانس جهانی «انجمن حقوق زنان در توسعه، آوید» از روزهای چهاردهم تا هفدهم نوامبر، در شهر کیپ‌تاون آفریقای جنوبی برگزار شد. شیرین عبادی به همراه گروهی از فعالان زن ایرانی نیز در این کنفرانس شرکت داشتند.
شیرین عبادی، برنده جایزه نوبل صلح، شادی صدر، حقوقدان، به همراه تعدادی از فعالان و روزنامه‌نگاران زن، از جمله محبوبه عباسقلی‌زاده، نرگس محمدی، ساناز الله‌بادشتی و آسیه امینی، از بیست و چهارم تا بیست و هفتم آبان ماه در کیپ‌تاون آفریقا به طرح مسایل زنان ایرانی پرداختند.
فعالان «کمپین یک میلیون امضا» به همراه شیرین عبادی در این کنفرانس در میزگرد «کمپین یک میلیون امضا» شرکت کرده و درباره‌ی فعالیتهای این کمپین و نیز موانع و مشکلاتی که بر سر راه آن قرار دارد به بحث و تبادل‌نظر با زنانی از دیگر کشورهای جهان پرداختند.
شیرین عبادی در مصاحبه با دویچه وله می‌گوید، روش کار کمپین و فعالیتهای آن، مورد توجه زنان حاضر در این میزگرد قرار گرفت: «شرکت زنان ایرانی در این سمینار چشمگیر بود و استقبالی که از حرفهای زنان ایران، خصوصاً کسانی که برای «کمپین یک میلیون امضا» فعالیت می‌کردند، صورت گرفت، بسیار چشمگیر بود. تا حدی که برخی شرکت‌کنندگان، از جمله زنان پاکستانی و بحرینی، اعلام کردند که با سرمشق از «کمپین یک میلیون امضا» در نظر دارند که به فعالیتهای مشابه در کشورشان بپردازند.»
«انجمن حقوق زنان در توسعه» با نام اختصاری «آوید» (Association for Women's Right in Development) یک سازمان بین‌المللی است که در زمینه‌ی مبارزه با تبعیض جنسیتی علیه زنان فعالیت می‌کند. این انجمن هر سه سال یک بار کنفرانسی را با حضور تمامی زنان عضو و نیز دیگر زنان فعال در زمینه‌ی مبارزه با تبعیض جنسیتی برگزار می‌کند.
همایش قبلی این انجمن در سال ۲۰۰۵ در بانکوک تایلند، یکی از بزرگترین مراکز تجارت سکس دنیا، برگزار شد.
در همایش امسال، غیر از زنانی که از ایران شرکت کرده بودند، زنان ایرانی دیگری نیز از دیگر نقاط دنیا شرکت داشتند، مثل هما هودفر، جامعه‌شناس مقیم کانادا، و لاله بختیار، روانشناس مقیم آمریکا.
قرار بود سوسن طهماسبی، یکی دیگر از کنشگران «کمپین یک میلیون امضا»، نیز در این همایش شرکت کند که اجازه‌ی خروج از کشور به وی داده نشد.
شیرین عبادی در مورد نتایج شرکت در این کنفرانس برای جنبش زنان ایران چنین می‌گوید: «علاوه بر این که جنبش زنان ایران بررسی شد، مشکلات و دستاوردهایش نیز مطرح شد، مهم‌ترین مسئله این است که زنان کشورهای مختلف، از جمله ایران، با سایر همپایان بین‌المللی خود آشنا شدند و این مقدمه‌ی همکاری‌های آینده است.»
قرائت‌های مذهبی از عدالت اجتماعی، ضرورت سکولاریسم، و ظهور صداهاى نو در اسلام، از جمله مباحث مطرح‌شده در این همایش بودند.
کنفرانس «انجمن حقوق زنان در توسعه» روز دوشنبه هفدهم نوامبر، بیست و هفتم آبان ماه، در کیپ‌تاون آفریقای جنوبی به کار خود پایان داد.
میترا شجاعی

تنها مطالب و مقالاتی که با نام جبهه ملی ایران - اروپا درج میشود نظرات گردانندگان سایت میباشد .